

ku 193/14

Warszawa, dnia 1 kwietnia 2014 r.

**MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**
Sekretarz Stanu
Kazimierz Plocke

PB-zs-0220- 4 /14 (ad- 1077)

Pan
Piotr Zientarski
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Senatorze!

W związku z prowadzonymi przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP pracami nad zmianą ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (druk senacki nr 597), Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi pragnie przedstawić swoją opinię na temat zaproponowanych w ww. projekcie rozwiązań.

Jak wynika z uzasadnienia do projektu zmiany przedmiotowej ustawy, propozycja zawarta w projekcie stanowi pewne minimum służące wykonaniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 grudnia 2013 r. (sygn. akt P 40/12) i polega na zmianie brzmienia art. 12 ust. 4 ustawy, zgodnie z którym jeden numer identyfikacyjny będzie nadawany tylko w przypadku tych małżonków, którzy są współposiadaczami gospodarstwa rolnego. W pozostałych przypadkach każdy z małżonków będzie miał prawo do osobnego numeru identyfikacyjnego.

Niemniej jednak należy zauważyć, iż propozycja ta realizuje tylko jedno z zaleceń Trybunału Konstytucyjnego. Projekt nie obejmuje pozostałych zagadnień, na które wskazywał wyrok TK, a które istotne są dla stosowania zmienianego przepisu.

W związku z powyższym, w opinii Ministerstwa projekt powinien zostać uzupełniony o następujące kwestie:

1. Stworzenie regulacji dotyczących przeniesienia na małżonków ciężaru wykazania, że posiadają i prowadzą odrębne gospodarstwa rolne – istnieje konieczność wskazania przesłanek w ustawie, że taka sytuacja rzeczywiście występuje;
2. Dokonanie zmiany w przepisach określających wymagania dotyczących treści wniosku o wpis do ewidencji producentów i formularza wniosku o wpis do tej ewidencji z uwzględnieniem katalogu przykładowych dokumentów, na podstawie których ARiMR będzie mogła przeprowadzić postępowanie weryfikacyjne w zakresie prowadzenia przez małżonków odrębnego gospodarstwa rolnego.

Dodatkowo, zasadnym wydaje się preredagowanie propozycji zmiany brzmienia art. 12 ust. 4 pod względem redakcyjnym, gdyż zaproponowane przez Komisję Ustawodawczą brzmienie wskazuje, że małżonkowie nie są podmiotem stosunków cywilnoprawnych. W związku z powyższym proponuję, aby przepis miał następujące brzmienie:

„W przypadku współposiadaczy gospodarstwa rolnego nadaje się jeden numer identyfikacyjny; numer identyfikacyjny nadaje się temu ze współposiadaczy, co do którego pozostali współposiadacze wyrazili pisemną zgodę.”.

Jednocześnie z uwagi, iż w resorcie rolnictwa od kwietnia 2013 r. trwały prace nad zmianą ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów (w listopadzie 2013 r. odbyły się powtórne konsultacje międzyresortowe), pozwolę sobie przesłać przygotowany przez MRiRW projekt zmiany ww. ustawy zawierający m.in. wytyczne Trybunału Konstytucyjnego z uprzejmą prośbą o uwzględnienie zawartych w nim propozycji w projekcie procedowanym przez Komisję Ustawodawczą Senatu RP.

SEKRETARZ STANU

Kazimierz Płocki

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności

Art. 1. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86 oraz z 2013 poz. 1537) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W postępowaniu w sprawach dotyczących wpisu do ewidencji producentów organ administracji publicznej:

- 1) stoi na straży praworządności;
- 2) jest obowiązany w sposób wyczerpujący rozpatrzeć cały materiał dowodowy;
- 3) udziela stronom, na ich żądanie, niezbędnych pouczeń, co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania;
- 4) zapewnia stronom, na ich żądanie, czynny udział w każdym stadium postępowania i na ich żądanie, przed wydaniem decyzji, umożliwia im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań; przepisu art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

3. Strony oraz inne osoby uczestniczące w postępowaniu, o którym mowa w ust. 2, są obowiązane przedstawiać dowody oraz dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek; ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne.”;

2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. Sprawy dotyczące wpisu do ewidencji producentów i wykreślenia z tej ewidencji rozstrzyga w drodze decyzji administracyjnej kierownik biura powiatowego Agencji.”;

3) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisu producenta do ewidencji producentów dokonuje się na jego wniosek złożony do kierownika, o którym mowa w art. 10a, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.”,

4) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W decyzji o wpisie producenta do ewidencji producentów producentowi nadaje się numer identyfikacyjny.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku współposiadaczy gospodarstwa rolnego nadaje się jeden numer identyfikacyjny; numer identyfikacyjny nadaje się temu ze współposiadaczy, co do którego pozostali współposiadacze wyrazili pisemną zgodę.”;

5) w art. 13 uchyla się ust. 1–3;

6) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać wniosek o wpis do ewidencji producentów, mając na względzie dane, o których mowa w art. 7, oraz biorąc pod uwagę zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, rodzaje dokumentów, jakie należy dołączyć do wniosku o wpis do ewidencji producentów, biorąc pod uwagę zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu.”.

Art. 2. 1. Wpisy do ewidencji producentów dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, numery identyfikacyjne nadane przed dniem jej wejścia w życie oraz zaświadczenia o nadanym numerze identyfikacyjnym wydane przed dniem jej wejścia w życie zachowują ważność.

2. Zaświadczenia, o których mowa w ust. 1, uznaje się za decyzje administracyjne o wpisie producenta do ewidencji producentów.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Propozycje zmian w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2012 r. poz. 86 oraz z 2013 poz. 1537) mają na celu dostosowanie przepisów ww. ustawy do wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 grudnia 2013 r. (sygn. akt P 40/12), którego sentencja została ogłoszona w dniu 13 grudnia 2013 r. w Dz. U. poz. 1537, a pełny tekst, wraz z uzasadnieniem, w OTK ZU Nr 9A, poz. 133.

Trybunał Konstytucyjny rozpoznał pytanie prawne Naczelnego Sądu Administracyjnego:

czy art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76, ze zm.) w zakresie, w jakim uniemożliwia nadanie obu małżonkom numerów identyfikacyjnych, w sytuacji istnienia ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej i prowadzenia przez każdego z małżonków odrębnych gospodarstw rolnych, jest zgodny z art. 2, art. 18 i art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z obecnie obowiązującym art. 12 ust 4 ww. ustawy w przypadku małżonków oraz podmiotów będących współposiadaczami gospodarstwa rolnego nadaje się jeden numer identyfikacyjny; numer identyfikacyjny nadaje się temu z małżonków lub współposiadaczy, co do którego współmałżonek lub współposiadacz wyrazili pisemną zgodę.

Trybunał Konstytucyjny orzekł następująco:

- art. 12 ust. 4 ustawy w zakresie, w jakim nie przewiduje dopuszczalności nadania osobnych numerów identyfikacyjnych każdemu z małżonków, w sytuacji gdy istnieje między nimi rozdzielność majątkowa i posiadają odrębne gospodarstwa rolne jest niezgodny z art. 32 ust. 1 Konstytucji (*Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne*) w związku z art. 18 (*Małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej*);

- stosowanie zaskarżonego przepisu może spowodować wyłączenie wsparcia z funduszy przewidzianych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej pewnej kategorii rolników pozostających w związku małżeńskim i posiadających odrębne gospodarstwo rolne, ale niewpisanych do ewidencji i z tego powodu pozbawionych statusu producenta rolnego;
- powyższy przepis we wskazanym zakresie traci moc obowiązującą z upływem 18 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw, tzn. 13 czerwca 2015 r.

Trybunał Konstytucyjny, uzasadniając orzeczenie wskazał, że wyeliminowanie z porządku prawnego art. 12 ust. 4 ustawy o *krajowym systemie ewidencji producentów* w zakwestionowanym zakresie nie jest wystarczające dla przywrócenia stanu zgodności z konstytucją. Niezbędna jest interwencja ustawodawcy.

Głównym zaleceniem wynikającym z uzasadnienia wyroku Trybunału Konstytucyjnego jest zatem nadanie nowego brzmienia art. 12 ust. 4 ustawy tj. stworzenie przepisów umożliwiających nadanie odrębnych numerów identyfikacyjnych małżonkom w sytuacji prowadzenia przez nich odrębnych gospodarstw rolnych.

W związku z powyższym w art. 1 pkt 4 lit. b projektu ustawy zaproponowano zmianę brzmienia ust. 4 w art. 12 obowiązującej ustawy. Propozycja ta oznacza, że w przypadku współposiadaczy gospodarstwa rolnego nadawany będzie jeden numer identyfikacyjny. Taka regulacja powoduje, że małżonkom będącym współposiadaczami gospodarstwa rolnego zostanie nadany jeden numer identyfikacyjny. Natomiast w przypadku, gdy małżonek prowadzi odrębne gospodarstwo rolne temu małżonkowi zostanie nadany dodatkowo osobny numer identyfikacyjny. Oznacza to również, że jeżeli małżonkowie nie są współposiadaczami gospodarstwa rolnego, a każdy z nich jest posiadaczem odrębnego gospodarstwa rolnego, każdemu z nich zostanie nadany osobny numer identyfikacyjny.

Takie rozwiązanie jest zgodne z art. 40 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do równego traktowania producentów rolnych (klauzula o niedyskryminacji).

Zgodnie z wyrokiem TK, oprócz nadania nowego brzmienia art. 12 ust. 4 obowiązującej ustawy niezbędne jest także uwzględnienie w ustawie regulacji dotyczących przeniesienia na stronę ciężaru wykazania, że posiadają i prowadzą odrębne gospodarstwa rolne. Należy przy tym pamiętać, że do wpisu danego podmiotu do ewidencji producentów jako producenta rolnego jest konieczne udowodnienie, że podmiot ten jest producentem rolnym w rozumieniu art. 3 pkt 3 obowiązującej ustawy, w szczególności że jest rolnikiem w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia nr 73/2009, a zatem prowadzi działalność rolniczą.

W tym celu proponuje się w art. 1 pkt 1 projektowanej ustawy wprowadzić przepis, że do postępowań prowadzonych na gruncie ustawy w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji, stosuje się co do zasady przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że proponuje się jednocześnie regulacje szczególne w stosunku do przepisów kodeksu postępowania administracyjnego.

I tak, w dodawanym art. 3a w ust. 2 zaproponowano, aby organ administracji publicznej był obowiązany w sposób wyczerpujący rozpatrzeć cały materiał dowodowy, ale nie będzie na nim ciążył obowiązek aktywnego poszukiwania dowodów umożliwiających wpisanie wnioskodawcy do ewidencji producentów i nadanie numeru identyfikacyjnego. Proponuje się również, aby na żądanie strony organ administracji publicznej obowiązany był zapewnić jej czynny udział w każdym stadium postępowania, udzielić niezbędnych pouczeń co do okoliczności faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania, a także wypowiedzenie się przed wydaniem decyzji, co do zebranych dowodów i materiałów. Wydając decyzję w sprawie wpisu do ewidencji producentów oraz nadania numeru identyfikacyjnego organ administracji swoje rozstrzygnięcie opierać zatem będzie na dowodach zgromadzonych w aktach sprawy, zarówno tych, co do których strona się wypowiedziała, jak też i tych, co do których strona nie składała żadnych oświadczeń. Te drugie nie będą mogły być jednak uznane za przyznane i podlegać będą obiektywnej ocenie organu administracji.

Zaproponowane odejście od zasady prawdy obiektywnej wyrażonej w art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz zasady oficjalności ma na celu uaktywnienie stron w trakcie postępowania w sprawie wpisu do ewidencji

producentów. Uaktywnienie strony w przedmiotowych postępowaniach przez oparcie postępowania dowodowego w znacznym stopniu na dowodach przedstawionych przez stronę w toku postępowania i przeniesienie ciężaru udowodnienia faktu na osobę, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, bez wątpienia wpłynie na bardziej równomierne rozłożenie między organ i stronę udowodnienia w toku postępowania administracyjnego faktów, z którymi związane są skutki w postaci dokonania wpisu do ewidencji producentów albo odmowy dokonania takiego wpisu. Omawiana wyżej instytucja jest wzorowana na ugruntowanych w doktrynie i sprawdzonych w praktyce przepisach Kodeksu postępowania cywilnego i Kodeksu cywilnego.

Rozwiązanie to jest szczególnie uzasadnione w sytuacji ubiegania się o nadanie odrębnego numeru identyfikacyjnego w przypadku małżonków, którzy posiadają osobne gospodarstwa rolne, gdyż jedynie strona ubiegająca się o nadanie odrębnego numeru identyfikacyjnego jest w stanie wykazać, na podstawie posiadanych dokumentów (np. akt notarialny, orzeczenie sądowe, umowa ustanawiająca rozdzielność majątkową), że posiada i prowadzi gospodarstwo rolne niewchodzące w skład wspólności majątkowej małżonków.

Ponadto podkreślenia wymaga to, że przerwienie ciężaru dowodowego na osobę, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, nie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami procedury administracyjnej. Kodeks postępowania administracyjnego przewiduje bowiem kontrydiktoryjny tryb postępowania, np. w przypadku wyznaczenia przez organ rozprawy w sytuacjach spornych. Na rozprawie strony ustosunkowują się do materiału zgromadzonego przez organ, składają wyjaśnienia, zgłaszają żądania, propozycje i zarzuty oraz wypowiadają się co do wyników postępowania administracyjnego. Rozprawa pozwala na wymianę poglądów uczestników postępowania wyjaśniającego, ich uzgadnianie i tworzy możliwość szybkiego komunikowania się, a w rezultacie sprzyja usprawnieniu i uproszczeniu postępowania wyjaśniającego oraz zabezpieczeniu zasady ogólnej szybkości postępowania. Należy podkreślić, że dotychczasowa praktyka jak też doświadczenia związane z przyznawaniem płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego, gdzie mają zastosowanie podobne rozwiązania w zakresie postępowania dowodowego, uzasadniają twierdzenie, że przerwienie ciężaru dowodowego na osobę, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, wpłynie korzystnie na ekonomikę prowadzonych postępowań.

Z powyższego wynika zatem także zmiana w art. 1 pkt 2 projektu gdzie proponuje się, aby sprawy dotyczące wpisu do ewidencji producentów i wykreślenia z tej ewidencji rozstrzygane były w drodze decyzji administracyjnej przez kierownika biura powiatowego Agencji. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. z art. 13 ust. 2 ustawy, wpis jest czynnością materialno-techniczną. Kierownik biura powiatowego Agencji wydaje podmiotom wpisanym do ewidencji producentów zaświadczenie o nadanym numerze identyfikacyjnym. Zaświadczenie jest wydawane niezwłocznie po dokonaniu wpisu do ewidencji producentów, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia wpłynięcia wniosku o wpis do ewidencji producentów. Obecnie istnieją wątpliwości interpretacyjne m.in. z uchyleniem wpisu do ewidencji i nadania numeru identyfikacyjnego, gdyż jest to czynność materialno-techniczna i nie mają tu zastosowania tryby nadzwyczajne przewidziane w Kpa.

Natomiast wprowadzenie powyższej regulacji (art. 1 pkt 2 projektu) oznacza, że wszystkie kategorie spraw rozstrzyganych na podstawie ustawy będą rozstrzygane w drodze decyzji administracyjnej, w szczególności sprawy dotyczące zmiany danych w ewidencji producentów. A zatem do postępowań w sprawie wpisu, wykreślenia, zmiany danych lub odmowy wprowadzenia zmiany w ewidencji producentów będą miały zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zaproponowana regulacja umożliwi kontrolę instancyjną i możliwość wzruszenia orzeczeń w ramach trybów nadzwyczajnych uregulowanych w Kpa, a podmioty wpisane do ewidencji będą mogły dochodzić swoich praw również przed sądami administracyjnymi.

Jednocześnie z uwagi, iż w projektowanym pkt 2 w art. 1 została określona właściwość rzeczowa organu właściwego dla dokonywania wpisu do ewidencji, został preredagowany ust. 1 art. 11 obowiązującej ustawy. Zgodnie z obowiązującym brzmieniem „wpisu producenta do ewidencji producentów dokonuje się na jego wniosek złożony do kierownika biura powiatowego Agencji właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję”. Zgodnie z proponowanym art. 1 pkt 3 lit. a wpis producenta do ewidencji dokonywany byłby na wniosek producenta złożony do kierownika biura powiatowego Agencji, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę wnioskodawcy, natomiast w lit. b pozostawiono przepis

dotyczący składania wniosku na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Agencję.

W związku z propozycją zawartą w art. 1 pkt 2 projektowanej ustawy zmianie uległo także brzmienie ust. 1 w art. 12 ustawy (art. 1 pkt 4 lit. a projektu). Proponuje się aby numer identyfikacyjny nadawany był w decyzji o wpisie producenta do ewidencji producentów.

Konsekwencją zmian wprowadzonych w art. 1 pkt 2 projektu jest także uchylenie w art. 13 ust. 1-3, które dotyczą odmowy wpisu do ewidencji producentów w drodze decyzji administracyjnej oraz wydawania zaświadczenia o nadanym numerze identyfikacyjnym przez kierownika biura powiatowego Agencji (art. 1 pkt 5 projektowanej ustawy).

W celu uwzględnienia wyroku TK w zakresie zmian przepisów określających wymagania co do treści wniosków o wpis do ewidencji producentów i stosowanych formularzy proponuje się zmianę brzmienia art. 17 obowiązującej ustawy, zgodnie z którym minister właściwy do spraw rozwoju wsi zobowiązany będzie do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań jakie powinien spełniać wniosek o wpis do ewidencji producentów (art. 1 pkt 6 projektu), mając na względzie dane, o których mowa w art. 7 ustawy, oraz biorąc pod uwagę zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu. Ponadto proponuje się, że minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi w ww. rozporządzeniu rodzaje dokumentów, jakie w szczególności należy dołączyć do wniosku o wpis do ewidencji producentów biorąc pod uwagę zapewnienie prawidłowego funkcjonowania systemu.

W art. 2 proponuje się wprowadzenie przepisu przejściowego umożliwiającego stosowanie do zaświadczenia o nadanym numerze identyfikacyjnym wydanego przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, przepisów dotyczących decyzji. Na podstawie obowiązujących przepisów sprawy dotyczące wpisu producenta do ewidencji producentów nie są co do zasady załatwiane w drodze decyzji administracyjnej. Jeżeli dany podmiot jest producentem w ewidencji producentów wpisywane są jego dane. Wpis ten jest zatem tzw. czynnością materialno-techniczną. Jednocześnie kierownik biura powiatowego ARiMR na podstawie art. 13 ust. 2 obowiązującej ustawy wydaje podmiotowi, któremu został nadany numer identyfikacyjny zaświadczenie o nadaniu tego numeru. To zaświadczenie poniekąd jest również potwierdzeniem dokonania wpisu producenta do ewidencji, gdyż tylko

podmiotowi wpisanemu do ewidencji mógł zostać nadany numer identyfikacyjny. Decyzja administracyjna w sprawie dotyczącej wpisu producenta do ewidencji producentów wydawana jest jedynie w sytuacji, gdy nie są spełnione przesłanki dokonania tego wpisu – w takiej sytuacji kierownik biura powiatowego w drodze decyzji odmawia wpisu producenta do ewidencji producentów. Obowiązujące przepisy nie przewidują natomiast mechanizmu eliminowania wpisów, które zostały dokonane z naruszeniem prawa. W takiej sytuacji, na gruncie obowiązujących przepisów, nie jest możliwe zastosowanie trybów nadzwyczajnych przewidzianych w Kpa. Wpis producenta do ewidencji producentów nie jest dokonywany bowiem w drodze decyzji administracyjnej, a stosując tryby nadzwyczajne przewidziane w Kpa można wyeliminować z obrotu tylko decyzję administracyjną (ewentualnie postanowienie), natomiast nie można ich zastosować do czynności materialno-technicznych ani do zaświadczeń.

Wprowadzenie w projektowanym art. 2 ust. 2 regulacji, na mocy której wydane przed wejściem w życie niniejszej ustawy zaświadczenia będą uznawane za decyzje o wpisie producenta do ewidencji producentów, pozwoli na zastosowanie do takich zaświadczeń (a więc na mocy niniejszej ustawy – decyzji) przepisów Kpa dotyczących trybów nadzwyczajnych, a więc umożliwi zmianę, uchylenie lub stwierdzenie nieważności takich zaświadczeń. W konsekwencji umożliwi to wyeliminowanie z ewidencji producentów wpisów, które zostały dokonane z naruszeniem prawa.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.